

สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย

(Federal Republic of Nigeria)

เมืองหลวง   อาบูจา

ที่ตั้ง   ตั้งอยู่ในแอฟริกาตะวันตก ละติจูดที่ 10 องศาเหนือ และลองจิจูดที่ 8 องศาตะวันออก มีพื้นที่รวม 923,768 ตร.กม. เส้นเขตแดนทางบกยาว 4,477 กม. เส้นแนวชายฝั่งทะเลยาว 853 กม. แบ่งออกเป็น 36 รัฐ และ 1 ดินแดน

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับไนเจอร์ (1,608 กม.) และชาด (85 กม.)
ทิศใต้	ติดกับอ่าวกินี (853 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับแคเมอรูน (1,975 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับเบนิน (809 กม.)

ภูมิประเทศ เป็นเขตที่ราบต่ำในภาคใต้ และยกตัวขึ้นเป็นที่ราบสูงและเนินในภาคกลาง ทางตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตภูเขา และเป็นที่ยราบในภาคเหนือ จุดสูงสุดของประเทศอยู่ที่เทือกเขา Chappal Waddi ที่ระดับความสูง 2,419 ม. มีอาณาเขตทางบก 910,768 ตร.กม. และอาณาเขตทางทะเล 13,000 ตร.กม.

ภูมิอากาศ มีภูมิอากาศที่หลากหลาย โดยอากาศร้อนในภาคใต้และภาคกลาง และแห้งแล้งในภาคเหนือ มี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อน (ธ.ค.-เม.ย.) และฤดูฝน (พ.ค.-พ.ย.)

ประชากร 214,028,302 (ก.ค.2563)

รายละเอียดประชากร เป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในทวีปแอฟริกา ประกอบด้วย ชนเผ่ามากกว่า 250 เผ่า แต่ชนเผ่าที่มีจำนวนมากและมีอิทธิพลทางการเมือง ได้แก่ ชนเผ่า Hausa และ Fulani 29% Yoruba 21% Igbo (Ibo) 18% Ijaw 10% Kanuri 4% Ibibio 3.5% และ Tiv 2.5% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 41.7% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 55% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 3.3% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 60.4 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 58.6 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 62.3 ปี อัตราการเกิด 34.6 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 9.1 คนต่อประชากร 1,000 คน และอัตราการเพิ่มของประชากร 2.53%

ศาสนา อิสลาม 50% (ส่วนใหญ่เป็นซุนนี) คริสต์ 40% และความเชื่อท้องถิ่น 10%

ภาษา ภาษาอังกฤษ (เป็นภาษาราชการ) และใช้ภาษา Hausa Yoruba Igbo (Ibo) Fulani และมีภาษาท้องถิ่นอีกมากกว่า 500 ภาษา

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 59.6%

การก่อตั้งประเทศ ดินแดนที่เป็นไนจีเรียในปัจจุบันเคยเป็นศูนย์กลางของการค้าทาสเมื่อศตวรรษที่ 18 และสหราชอาณาจักร ซึ่งยึดเมืองท่าลากอสเมื่อปี 2394 ได้ขยายอิทธิพลไปยังดินแดนโดยรอบเมืองท่าลากอส และลุ่มแม่น้ำไนเจอร์ จนนำไปสู่การจัดตั้งบริษัท Royal Niger Company ซึ่งมีการบริหารทางการเมืองของตนเอง จนถึง 1 ม.ค.2443 บริษัทฯ ได้โอนดินแดนให้อยู่ในการปกครองของสหราชอาณาจักร และได้จัดตั้ง “อาณานิคมและรัฐในอารักขาแห่งไนจีเรีย” เมื่อปี 2457

ไนจีเรียได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์เมื่อ 1 ต.ค.2503 และเป็นสาธารณรัฐเมื่อ 1 ต.ค.2506 หลังจากนั้น เกิดรัฐประหารเมื่อ 15 ม.ค.2509 และเกิดความขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติกับภูมิภาคนิยม เนื่องจากชนเผ่า Hausa ทางเหนือของประเทศ เกรงว่าจะถูกครอบงำโดยชนเผ่า Igbo ทางตะวันออกของประเทศ จึงตัดสินใจถอนตัว และจัดตั้งเป็นสาธารณรัฐแห่งไบอาฟรา (Republic of Biafra) เมื่อ พ.ค.2510 ซึ่งเป็นจุดเริ่มของสงครามกลางเมืองที่ยืดเยื้อ

ชาวไนจีเรียเรียกร้องให้ปกครองโดยพลเรือน แต่ฝ่ายทหารขัดขวาง พล.อ.Sani Abacha ซึ่งเป็นผู้นำของไนจีเรียตั้งแต่ พ.ย.2536 ให้คำมั่นว่าจะจัดการถ่ายโอนอำนาจการปกครองให้รัฐบาลพลเรือน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยเมื่อ ต.ค.2541 แต่ต่อมา พล.อ.Sani Abacha เสียชีวิตเมื่อ 8 มิ.ย.2541 คณะมนตรีปกครองชั่วคราว (Provisional Ruling Council) จึงได้เลือก พล.อ.Abdulsalam Abubakar เสนาธิการทหาร เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี ซึ่งใช้นโยบายผ่อนปรนและประนีประนอม มีการปล่อยนักโทษการเมือง หนึ่งในบรรดานักโทษการเมืองที่สำคัญที่ได้รับการปลดปล่อย คือ พล.อ.Olusegun Obasanjo หัวหน้าพรรค People's Democratic Party (PDP) ซึ่งต่อมาชนะเลือกตั้งด้วยคะแนนท่วมท้น นอกจากนี้ พรรค PDP ได้รับเสียงข้างมากในวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรด้วย พล.อ.Olusegun Obasanjo สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีไนจีเรียเมื่อ 29 พ.ค.2542 นับเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่มาจากการเลือกตั้งในรอบ 15 ปี

วันชาติ 1 ต.ค.2503 ซึ่งเป็นวันประกาศเอกราชจากสหราชอาณาจักร

การเมือง ระบอบประชาธิปไตยแบบสหพันธ์สาธารณรัฐ (Federal Republic) ประธานาธิบดีเป็นทั้งประมุขของรัฐ หัวหน้ารัฐบาล และ ผบ.ทหารสูงสุด

ไนจีเรียมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีทุก 4 ปี โดยผู้สมัครจากพรรค PDP ได้รับชัยชนะจนถึงปี 2554 แม้ว่าการเลือกตั้งเมื่อปี 2546 และ 2550 มีรายงานการใช้ความรุนแรงบ้าง แต่ถือว่าเป็นช่วงที่การปกครองด้วยรัฐบาลพลเรือนยาวนานที่สุดของไนจีเรีนับตั้งแต่ได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักร พรรค PDP เปลี่ยนสถานะเป็นฝ่ายค้านเป็นครั้งแรกในการเลือกตั้งประธานาธิบดีไนจีเรีย เมื่อ มี.ค.2558 ผู้ชนะการเลือกตั้ง คือ นายมุฮัมมาดู บูฮารี จากพรรค All Progressive Congress (APC) ซึ่งเป็นพรรคที่รวมตัวมาจากพรรคฝ่ายค้านหลายพรรค โดยนายมุฮัมมาดู บูฮารี มียศเป็น พล.ต. (เกษียณ) ในกองทัพไนจีเรีย เคยเป็นผู้นำทางทหารที่มาจากการรัฐประหารยึดอำนาจในช่วงปี 2526-2528 และลงสมัครเลือกตั้งประธานาธิบดีมา 3 สมัย แต่ไม่ประสบความสำเร็จ นายมุฮัมมาดู บูฮารี ชูภาพลักษณ์ว่าเป็นคนมือสะอาดต่อต้านคอร์รัปชัน และเป็นผู้นำทางการทหารที่เด็ดขาด และใช้นโยบาย "Change" ในการหาเสียง โดยเน้นการปราบปรามคอร์รัปชันและมุ่งปราบปรามกลุ่มก่อการร้าย Boko Haram รวมทั้งยังได้รับการสนับสนุนจาก พล.อ.Olusegun Obasanjo ประธานาธิบดีคนแรก ซึ่งยังคงมีอิทธิพลทางการเมือง

ประธานาธิบดีมุฮัมมาดู บูฮารี ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 เมื่อ 23 ก.พ.2562 โดยให้คำมั่นจะปราบปรามการคอร์รัปชัน แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง โดยเฉพาะปัญหาการก่อการร้ายจากกลุ่ม Boko Haram ทางตะวันออกเฉียงเหนือของไนจีเรีย ความขัดแย้งจากการแย่งชิงพื้นที่ทำกินระหว่างคนเลี้ยงสัตว์และเกษตรกรทางตอนกลางของประเทศ และปัญหากลุ่มติดอาวุธที่ก่อเหตุลักพาตัวเพื่อเรียกค่าไถ่ทางเหนือและทางใต้ของประเทศ อย่างไรก็ตาม ประธานาธิบดีมุฮัมมาดู บูฮารี ยังคงถูกวิพากษ์วิจารณ์ความไม่เหมาะสมในการดำรงตำแหน่งจากปัญหาด้านสุขภาพ และการเดินทางไปรักษาตัวที่ต่างประเทศเป็นระยะเวลานาน

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยตรง และต้องได้คะแนนเสียงอย่างน้อย 25% ใน 24 รัฐ จากทั้งหมด 36 รัฐ วาระละ 4 ปี จำกัดไม่เกิน 2 สมัย การเลือกตั้งประธานาธิบดีและการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุด มีขึ้นเมื่อ 23 ก.พ.2562 นายมุฮัมมาดู บูฮารี ชนะการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสมัยที่ 2 ด้วยคะแนนเสียง 56% และสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อ 29 พ.ค.2562 โดยมีนาย Oluyemi Yemi Osinbajo เป็นรองประธานาธิบดี การเลือกตั้งครั้งต่อไปจะมีขึ้นใน ก.พ.2566

ฝ่ายนิติบัญญัติ : เป็นระบบ 2 สภา คือ วุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร ทั้งสองสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรง และอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปีเช่นกัน วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก 109 คน จากรัฐต่าง ๆ 36 รัฐ รัฐละ 3 ที่นั่ง และอีก 1 ที่นั่งจากอาบูจา (Federal Capital Territory) สภาผู้แทนราษฎรมีสมาชิกจำนวน 360 คน การเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดจัดเมื่อ 23 ก.พ.2562 ส่วนการเลือกตั้งครั้งต่อไปของทั้งสองสภาจะมีขึ้นใน 23 ก.พ.2566

ฝ่ายตุลาการ : ศาลฎีกาเป็นศาลสูงสุด ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกา โดยการเสนอแนะของสภาตุลาการแห่งชาติ และสมาชิกศาลยุติธรรมอิสระจากรัฐบาลกลางและเซตรัฐ 23 คน ส่วนการแต่งตั้งผู้พิพากษาต้องได้รับการรับรองจากวุฒิสภา ผู้พิพากษาสมาชิกดำรงตำแหน่งได้จนถึงอายุ 70 ปี

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรค All Progressives Congress (APC) พรรครัฐบาล และพรรค Peoples Democratic Party (PDP)

เศรษฐกิจ ไนจีเรียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในทวีปแอฟริกา และยังมีประชากรมากที่สุดในทวีปแอฟริกา คิดเป็น 47% ของภูมิภาคแอฟริกาตะวันตก และเป็นหนึ่งในประเทศที่มีประชากรวัยทำงานมากที่สุดในโลก ทำให้ไนจีเรียเป็นฐานผู้บริโภคและฐานแรงงานขนาดใหญ่ที่สุดในทวีปแอฟริกา นอกจากนี้ ไนจีเรียยังอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ อาทิ ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันดิบ ดีบุก แร่เหล็ก ถ่านหิน หินปูน ตะกั่ว และสังกะสี โดยมีปริมาณน้ำมันดิบสำรองมากเป็นอันดับสองในทวีปแอฟริกา (รองจากลิเบีย) ประมาณ 37,450 ล้านบาร์เรล และเป็นผู้ผลิตน้ำมันมากเป็นอันดับหนึ่งของทวีปแอฟริกาประมาณ 1.99 ล้านบาร์เรลต่อวัน และมีก๊าซธรรมชาติสำรองมากที่สุดในแอฟริกาประมาณ 5.48 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร

เมื่อ มี.ค.2560 ไนจีเรียริเริ่มการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ (Economic Recovery and Growth Plan-ERGP) และดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบหลากหลาย โดยเพิ่มการสนับสนุนด้านการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของเอกชน และขับเคลื่อนทั้งด้านอุตสาหกรรมน้ำมันและภาคการเกษตร ส่งผลให้ไนจีเรียสามารถพึ่งพาตนเองได้ในภาคการเกษตร ลดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ และอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของไนจีเรียสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ส่วนภาคการเกษตรยังประสบปัญหาความขัดแย้งจากการแย่งชิงพื้นที่ทำกินระหว่างคนเลี้ยงปศุสัตว์และเกษตรกรทางตอนกลางของประเทศ และปัญหาการก่อการร้ายจากกลุ่ม Boko Haram ทางตะวันออกเฉียงเหนือของไนจีเรีย ทั้งนี้ ปัจจุบัน ไนจีเรียประสบปัญหาเศรษฐกิจอย่างมาก โดยเศรษฐกิจไนจีเรียหดตัวลง 6.1% ในไตรมาสที่สองของปี 2563 เนื่องจากปัญหา COVID-19 และปัญหาราคาน้ำมันตกต่ำทั่วโลก ซึ่งไนจีเรียพึ่งพารายได้จากการส่งออกน้ำมันมากถึง 70%

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : Nigerian Naira-NGN

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 383.130 NGN

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 12.576 NGN (พ.ย.2563)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2562)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 448,120 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.2%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 2,229.86 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 61,384,184 คน (ปี 2563)

อัตราการว่างงาน : 8.5%

อัตราเงินเฟ้อ : 11.40%

ผลผลิตการเกษตร : โกโก้ ถั่วลิสง ฝ้าย น้ำมันปาล์ม ข้าวโพด ข้าว ข้าวฟ่าง มันสำปะหลัง มันเทศ ยางพารา ปศุสัตว์ แกะ แพะ สุกร ไม้ซุง และปลา

ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม : น้ำมันดิบ ถ่านหิน ดีบุก แร่โคลัมไบต์ ผลผลิตจากยางพารา ไม้ หนังสัตว์ สิ่งทอ ซีเมนต์และวัสดุก่อสร้าง อาหาร รองเท้า เคมีภัณฑ์ ปุ๋ยเคมี สิ่งพิมพ์ เซรามิก และเหล็ก

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เสียเปรียบดุลการค้า 3,730 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 67,910 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม 95% โกโก้ และยางพารา

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : อินเดีย 30.3% อินโดนีเซีย 7.4% จีน 6.9% ฝรั่งเศส 6.4% สเปน 6.3% สหรัฐฯ 5.9% และ เนเธอร์แลนด์ 5.8%

มูลค่าการนำเข้า : 71,640 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์การขนส่ง สินค้าอุตสาหกรรม อาหาร และสัตว์มีชีวิต

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน 23% สหรัฐฯ 10.3% เบลเยียม 7.1% อินเดีย 5.4% เนเธอร์แลนด์ 5.1% สหราชอาณาจักร 4.2% และเกาหลีใต้ 3.2%

ทรัพยากรธรรมชาติ : ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียม ดีบุก แร่เหล็ก ถ่านหิน หินปูน ตะกั่ว และสังกะสี

การทหารและความมั่นคง

การทหาร กองทัพไนจีเรีย ประกอบด้วย ทบ. ทร. และ ทอ. งบประมาณด้านการทหารเมื่อปี 2562 จำนวน 1,827 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น 0.41% ของ GDP กำลังพลรวม ประจำการ 143,000 นาย (ทบ. 100,000 นาย ทร. 25,000 นาย ทอ. 18,000 นาย) และกำลังรบกึ่งทหาร 80,000 นาย รวมกำลังทั้งสิ้น 223,000 นาย

อาวุธยุทโธปกรณ์ที่สำคัญ ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) รวม 315 คัน รถถังเบา (LT TK) รุ่น FV101 Scorpion 154 คัน รถหุ้มเกราะลาดตระเวน (RECCE) รวม 341 คัน รถหุ้มเกราะทหารราบ (IFV)

รวม 32 คัน รถหุ้มเกราะลำเลียงพล (APC) รวมมากกว่า 593 คัน รถหุ้มเกราะอรรถประโยชน์ (AUV) รุ่น Cobra 108 คัน รถหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) รวม 17 คัน รถถังทอดสะพาน (VLB) รุ่น MTU-20 และรุ่น VAB อาวุธนำวิถีต่อสู้รถถัง (MSL) รุ่น Shershen ปืนไร้แรงสะท้อนถอยหลังต่อสู้รถถัง (RCL) รุ่น Carl Gustav และรุ่น M40A1 ปืนใหญ่ประเภทอัตตาจร (SP) ลากจูง (TOWED) ยิงระเบิด (MRL) และปืนครก (MOR) รวมมากกว่า 514 กระบอก จรวดต่อสู้อากาศยานพื้นสู่อากาศ (SAM) และปืนต่อสู้อากาศยานประเภทอัตตาจร (SP) และลากจูง (TOWED) มากกว่า 89 กระบอก

ทร. ได้แก่ เรือฟริเกต 1 ลำ เรือลาดตระเวนและเรือรบชายฝั่ง 125 ลำ เรือต่อต้านทุ่นระเบิด 2 ลำ เรือรบสะเทินน้ำสะเทินบก 4 ลำ เรือสนับสนุน 1 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินขับไล่ (FTR) 12 เครื่อง เครื่องบินด้านข่าวกรองทางอิเล็กทรอนิกส์ (ELINT) 2 เครื่อง เครื่องบินด้านข่าวกรอง เฝาระวัง และลาดตระเวน (ISR) 1 เครื่อง เครื่องบินขนส่ง (TPT) 34 เครื่อง และเครื่องบินสำหรับการฝึก (TRG) 118 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) 16 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์อเนกประสงค์ (MRH) มากกว่า 11 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ขนส่ง (TPT) 22 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์แบบเบา (Light) 11 เครื่อง อากาศยานไร้คนขับมากกว่า 2 เครื่อง ซีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ (AAM) ซีปนาวุธจากอากาศสู่พื้น (ASM) และระเบิดนำวิถีด้วยแรงเฉื่อยและจีพีเอส (Bombs-INS/GPS guided)

ไนจีเรียส่งกำลังร่วมในกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ ได้แก่ ภารกิจ MINUSCA ในสาธารณรัฐแอฟริกากลาง 2 นาย ภารกิจ MONUSCO ในคองโก 9 นาย ภารกิจ UNIFIL ในเลบานอน 1 นาย ภารกิจ MINUSMA ในมาลี 84 นาย ภารกิจ UNMISS ในเซาท์ซูดาน 12 นาย ภารกิจ UNISFA ในซูดาน 4 นาย และภารกิจ MINURSO ใน Western Sahara 6 นาย นอกจากนี้ ยังส่งกำลังร่วมในประชาคมเศรษฐกิจแห่งรัฐแอฟริกาตะวันตก (ECOWAS) ได้แก่ ภารกิจ ECOMIB ในแกมเบีย 197 นาย และภารกิจ ECOMIB ในกินีบิสเซา 100 นาย

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ปัญหาการก่อการร้ายจากกลุ่ม Boko Haram ซึ่งสวามิภักดิ์กับกลุ่ม Islamic State (IS) และขยายพื้นที่การก่อการร้ายไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยกลุ่มก่อตั้งเมื่อปี 2545 มีรากเหง้าปัญหาจากความขัดแย้งทางด้านศาสนาระหว่างมุสลิมกับคริสต์ ปัญหาขัดแย้งระหว่างชนเผ่า ความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ คอร์รัปชัน และการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งที่แรกเริ่มกลุ่มตั้งขึ้นเพื่อต่อต้านคอร์รัปชัน แต่ต่อมามีเป้าหมายสถาปนารัฐอิสลามขึ้นทางตอนเหนือของไนจีเรีย เพื่อใช้กฎหมายอิสลาม (ชะรีอะฮ์) เต็มรูปแบบ

กลุ่ม Boko Haram ยังนิยมก่อเหตุโดยใช้การลักพาตัวเด็กหญิงเพื่อไปเป็นมือระเบิดฆ่าตัวตาย และวิธีการอื่น ๆ เช่น การโจมตีด้วยอาวุธ และการระเบิด โดยมุ่งโจมตีเจ้าหน้าที่รัฐ โรงเรียน โบสถ์ ค่ายผู้พลัดถิ่น ภายในประเทศ มัสยิดที่สอนแนวคิดอิสลามที่ต่างไปจากกลุ่มยี่ดือ โดยเฉพาะเป้าหมายด้านการทหารของไนจีเรีย ซึ่งกลุ่มมุ่งโจมตีอย่างเข้มข้นตั้งแต่ พ.ศ.2561 จนถึงปัจจุบัน พื้นที่ปฏิบัติการทางตะวันออกเฉียงเหนือของไนจีเรีย โดยเฉพาะในรัฐ Borno, Adamawa, Yobe, Kano, Bauchi และ Kaduna นอกจากนี้ ยังขยายการก่อเหตุไปยังประเทศเพื่อนบ้านบริเวณทะเลสาบชาดมากขึ้น ได้แก่ บางส่วนของไนเจอร์ ชาด และแคเมอรูน

ทำให้ไนจีเรียและประเทศเพื่อนบ้านจัดตั้งกองกำลังร่วม Multinational Joint Task Force (MNJTF) ประจำการที่ไนจีเรีย เพื่อปราบปรามกลุ่ม Boko Haram แต่กองกำลังร่วม MNJTF ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากมีโครงสร้างผู้นำไม่ชัดเจน ขาดเงินทุน และมีการถอนกำลังทหารออกจากพื้นที่บ่อยครั้ง ทั้งนี้ นับแต่ปี 2552 การก่อการร้ายของกลุ่ม Boko Haram ทำให้มีผู้เสียชีวิตแล้วอย่างน้อย 36,000 คน และมีผู้พลัดถิ่นเกือบ 3 ล้านคน

2) ภัยคุกคามจากกลุ่มติดอาวุธในพื้นที่ทางใต้ของไนจีเรีย บริเวณพื้นที่สามเหลี่ยมแม่น้ำไนเจอร์ ที่อาจกระทบต่อการผลิตน้ำมัน ได้แก่ กลุ่ม Niger Delta Avengers (NDA) ก่อเหตุโจมตีแหล่งพลังงานในพื้นที่สามเหลี่ยมแม่น้ำไนเจอร์ เนื่องจากไม่พอใจที่ไม่ได้รับการจัดสรรส่วนแบ่งด้านพลังงานในบริเวณสามเหลี่ยมแม่น้ำไนเจอร์ที่สร้างความพึงพอใจแก่กลุ่มตนได้ ทั้งที่พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งรายได้หลักของไนจีเรีย และยังมีเป้าหมายต้องการให้พื้นที่สามเหลี่ยมแม่น้ำไนเจอร์แยกปกครองตนเอง โดยเมื่อปี 2559 กลุ่ม NDA โจมตีแหล่งพลังงานบริเวณสามเหลี่ยมแม่น้ำไนเจอร์ 17 ครั้ง เป็นผลให้ไนจีเรียผลิตน้ำมันลดลงจาก 2.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน เหลือเพียง 1 ล้านบาร์เรลต่อวัน นับเป็นการผลิตน้ำมันที่ต่ำที่สุดในรอบ 30 ปีของไนจีเรีย และเมื่อ 14 ก.พ.2562 กลุ่ม NDA เคยจะฆ่าสายเศรษฐกิจไนจีเรีย หากประธานาธิบดีมูฮัมมาดู บูฮารี ลงสมัครเลือกตั้งประธานาธิบดีเป็นสมัยที่สอง ส่วนในห้วงปี 2563 ยังไม่พบการเคลื่อนไหวของกลุ่ม นอกจากนี้ ยังมีกลุ่ม Reformed Niger Delta Avengers (RNDA) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของกองกำลังติดอาวุธในพื้นที่สามเหลี่ยมแม่น้ำไนเจอร์จำนวน 9 กลุ่ม โดยการเคลื่อนไหวในปี 2563 คือเมื่อ ต.ค.2563 ประกาศสนับสนุนกลุ่มผู้ประท้วงที่เรียกร้องให้มีการปฏิรูประบบตำรวจไนจีเรีย และจะโจมตีแหล่งผลิตน้ำมันและท่อส่งน้ำมัน โดยเฉพาะแหล่งผลิตน้ำมันของบริษัท Chevron ในเขต Warri South รัฐ Delta State และท่อส่งน้ำมัน Forcados ของบริษัท Shell ซึ่งจะเป็นการตัดเส้นทางขนส่งพลังงานไปยังรัฐเลกอส และกรุงอาบูจา

3) ปัญหาความรุนแรงจากการต่อสู้และปะทะกันระหว่างชนเผ่า โดยเฉพาะพื้นที่ทางตอนกลางของประเทศ อาทิ รัฐ Adamawa รัฐ Benue รัฐ Kaduna รัฐ Taraba และรัฐ Plateau สาเหตุจากการแย่งชิงที่ทำกินและที่เลี้ยงปศุสัตว์ รวมทั้งยังเป็นความขัดแย้งด้านศาสนาและชนเผ่าด้วย โดยคนเลี้ยงสัตว์นับถือศาสนาอิสลามและเป็นชนเผ่า Fulani ส่วนชาวนานับถือศาสนาคริสต์และเป็นชนเผ่า Bachama โดยเหตุรุนแรงระหว่างชนเผ่า นับแต่ปี 2559 ทำให้มีผู้เสียชีวิตประมาณ 4,000 คน และทำให้มีผู้พลัดถิ่นอย่างน้อย 250,000 คน โดยมีเฉพาะเมื่อปี 2561 มีผู้เสียชีวิตมากกว่า 2,000 คน ต่อมา ในห้วงปี 2562-2563 มีการปะทะระหว่างชนเผ่าลดลง

4) ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น โรคไวรัสอีโบล่า โรคไข้ลัสซา อหิวาตกโรค รวมถึงปัจจุบัน ไนจีเรียประสบปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19 โดยไนจีเรียเป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคสูง เนื่องจากสุขอนามัยในไนจีเรียไม่มีมาตรฐาน และไม่สามารถประเมินสาเหตุการแพร่ระบาดของโรคได้

สมาชิกองค์กรระหว่างประเทศ ACP, AfDB, AU, C, CD, D-8, ECOWAS, EITI, FAO, G-15, G-24, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICCT, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRC, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol,

IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC (NGOs), MIGA, MINURSO, MINUSMA, MONUSCO, NAM, OAS (ผู้สังเกตการณ์), OIC, OPCW, OPEC, PCA, UN, UNAMID, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNIFIL, UNISFA, UNITAR, UNMIL, UNMISS, UNOCI, UNWTO, UPU, WCO, WFTU (NGOs), WHO, WIPO, WMO และ WTO

ทั้งนี้ เมื่อ ม.ค.2557 ไนจีเรียได้รับเลือกตั้งให้เป็นหนึ่งในสมาชิกไม่ถาวรคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ช่วงปี 2557-2558

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 54 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ คือ ท่าอากาศยาน Murtala Muhammed International Airport เส้นทางรถไฟระยะทาง 3,798 กม. ถนนระยะทาง 193,200 กม. ท่าเรือสำคัญ ได้แก่ ท่าเรือ Bonny Inshore Terminal ท่าเรือ Calabar และ Lagos การเดินเรือในไนจีเรียมีความเสี่ยงจากการโจรกรรมและโจรสลัด การโทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 140,000 เลขหมาย คุณภาพการใช้งานไม่ดีนัก โทรศัพท์เคลื่อนที่ 172.73 ล้านเลขหมาย มีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วเนื่องจากปัญหาคุณภาพของระบบโทรศัพท์พื้นฐาน รหัสโทรศัพท์ +234 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 126 ล้านคน รหัสอินเทอร์เน็ต .ng เว็บไซต์การท่องเที่ยว : <http://www.philtourism.com/>

การเดินทาง สายการบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-อาบูจา การเดินทางต้องต่อเครื่องบินอย่างน้อย 1 ครั้ง โดยจุดแวะพัก/ต่อเครื่องขึ้นอยู่กับสายการบินที่ใช้บริการ เช่น Egypt Air แวะพักที่ไคโร อียิปต์ หรือ Ethiopian Airlines แวะพักที่แอดดิสอาบาบา เอธิโอเปีย หรือ Turkish Airlines แวะพักที่อิสตันบูล ตุรกี หรือ British Airways แวะพักที่ลอนดอน สหราชอาณาจักร เป็นต้น ใช้เวลาเดินทางประมาณ 16-20 ชม. เวลาไนจีเรียช้ากว่าไทย 6 ชม.

ผู้โดยสารจากไทยที่ถือหนังสือเดินทางทุกประเภทที่เดินทางไปไนจีเรียต้องขอรับการตรวจลงตรา โดยติดต่อกับ สอท.ไนจีเรีย ณ กรุงเทพฯ

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) ปัญหาเศรษฐกิจ ไนจีเรียมีสถานะเศรษฐกิจหดตัวลง 6.1% ในไตรมาสที่สองของปี 2563 เนื่องจากปัญหาราคาน้ำมันตกต่ำทั่วโลก และปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19 โดยการผลิตน้ำมันในไตรมาสที่สองของปี 2563 อยู่ที่วันละ 1.81 ล้านบาร์เรล ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562 ซึ่งอยู่ที่วันละ 1.98 ล้านบาร์เรล ขณะที่กิจกรรมภาคเศรษฐกิจที่ไม่ใช่น้ำมันลดลงโดยเฉลี่ย 6.05% ถือเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบเกือบสามปี

2) การปราบปรามกลุ่ม Boko Haram แม้ไนจีเรียประกาศชัยชนะเหนือกลุ่ม Boko Haram เมื่อปี 2560 ทำให้กลุ่ม Boko Haram แยกเป็นสองกลุ่มใหญ่ อย่างไรก็ตาม ทั้งสองกลุ่มยังมีศักยภาพในการก่อเหตุรุนแรงอย่างต่อเนื่องในไนจีเรียและประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ จากเหตุการณ์นักเรียนหญิงถูกลักพาตัว

จากเมือง Chibok เมื่อ 14-15 เม.ย.2557 จำนวน 276 คน ซึ่งนักเรียนหญิงหลบหนีออกมาเองได้ 57 คน รัฐบาลเจรจาช่วยเหลือและได้รับการปล่อยตัว 107 คน และปัจจุบัน ยังไม่สามารถช่วยเหลือได้จำนวน 112 คน

3) ปัญหาเสถียรภาพทางการเมือง ประธานาธิบดีมุฮัมมาดู บูฮารี ฤทธิวิพากษ์วิจารณ์จากประชาชนและนักการเมืองบางส่วนว่าไม่เหมาะสมกับตำแหน่งประธานาธิบดี เนื่องจากมีอายุมากเกินไปและมีปัญหาสุขภาพ นอกจากนี้ ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาคความมั่นคง โดยเฉพาะการปราบปรามกลุ่ม Boko Haram ปัญหาความรุนแรงในการแย่งที่ทำกินระหว่างกลุ่มชาวนากับกลุ่มคนเลี้ยงปศุสัตว์ ปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาคอร์รัปชัน ตามที่ให้คำมั่นไว้

4) ปัญหาการประท้วงรัฐบาลต่อต้านหน่วยการโจรกรรมพิเศษ (Special Anti-Robbery Squad-SARS) ซึ่งมีการกล่าวหาว่าหน่วย SARS ฆาตกรรม และรีดไถเงินจากประชาชน จึงได้เรียกร้องให้มีการปฏิรูประบบตำรวจตั้งแต่ 8 ต.ค.2563 โดย Amnesty International เปิดเผยว่ามีการปะทะกันระหว่างผู้ชุมนุมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้มีผู้เสียชีวิต 56 คน ทั้งนี้ แม้ว่าประธานาธิบดีบูฮารี ประกาศยุบหน่วย SARS และให้คำมั่นว่าจะปฏิรูประบบตำรวจอย่างครอบคลุม แต่ประชาชนยังคงประท้วงต่อไป เนื่องจากเคยมีการเรียกร้องลักษณะเดียวกันในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา และรัฐบาลมีการตอบรับจะปฏิรูปแล้วหลายครั้ง แต่จนถึงปัจจุบัน ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรม

5) ปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19 ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไนจีเรียตกต่ำอย่างมาก รวมถึงมีการประท้วงหยุดงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เนื่องจากไม่พอใจการจัดการปัญหา COVID-19 ของรัฐบาลไนจีเรีย การขาดแคลนอุปกรณ์ป้องกัน และเจ้าหน้าที่ได้รับเงินเดือนไม่ครบ ซึ่งค้างนานถึง 6 ปี โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขของไนจีเรียติดเชื้อ COVID-19 ประมาณ 1,000 คน

ความสัมพันธ์ไทย-ไนจีเรีย

ไทยและไนจีเรียสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 1 พ.ย.2505 ไทยเปิดสถานทูต และแต่งตั้ง ออท.ประจำที่ลากอส เมื่อปี 2506 นับเป็น สถานทูตแห่งแรกของไทยในทวีปแอฟริกา แต่เมื่อ 2 ก.ค.2539 ครม. มีมติปิด สถานทูต ลากอส เป็นการชั่วคราว ตามข้อเสนอของกระทรวงการต่างประเทศ เนื่องจากปัญหาเรื่องงบประมาณและความปลอดภัย สถานทูต ลากอส ได้ปิดทำการตั้งแต่ 30 พ.ย.2539 ต่อมา เมื่อ 18 ก.ค.2549 ครม. มีมติให้เปิด สถานทูต ลากอส เป็นการถาวร และย้าย สถานทูต จากลากอสไปตั้งอยู่ ณ อาบูจา เมื่อ ๘.ค.2549

สำหรับไนจีเรียเคยมอบหมายให้ สถานทูต ไนจีเรียประจำฟิลิปปินส์ มีเขตอาณาครอบคลุมประเทศไทย ต่อมา เมื่อ ก.พ.2543 ไนจีเรียได้เปิด สถานทูต ที่กรุงเทพฯ

ไนจีเรียเคยเป็นตลาดนำเข้าข้าวที่สำคัญของไทย แต่ประกาศยกเลิกการนำเข้าข้าวจากไทย เมื่อ 1 ม.ค.2561 เพราะสามารถผลิตข้าวได้เพียงพอกับความต้องการในประเทศ จากการดำเนินโครงการ Presidential Fertilizer Initiative (PFI) โครงการ Anchor Borrowers และการสนับสนุนเงินกู้ให้แก่เกษตรกรเพื่อผลิตข้าว อย่างไรก็ตาม ไทยสามารถแสวงโอกาสผลักดันความร่วมมือด้านเทคโนโลยีการเกษตร รวมถึงการส่งออกเครื่องจักรกลการเกษตร และการตั้งโรงสีข้าวในไนจีเรีย เนื่องจากไทยมีศักยภาพและ

ความเชี่ยวชาญในการพัฒนาด้านการเกษตรโดยเฉพาะข้าว อีกทั้งชาวไนจีเรียยังนิยมบริโภคข้าวไทยและให้การยอมรับในด้านการผลิตข้าว

เมื่อปี 2562 มีนักท่องเที่ยวชาวไนจีเรียเดินทางมาไทยจำนวน 3,324 คน เพิ่มจากปี 2561 ที่มีจำนวน 1,112 คน (ข้อมูลจาก สตม.) และมีคนไทยอาศัยอยู่ในไนจีเรียประมาณ 200 คน (ข้อมูลจาก กรมการกงสุล มิ.ย.2563)

เมื่อปี 2562 มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับไนจีเรียมีมูลค่า 592.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปี 2561 ที่มีมูลค่า 1,074.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยส่งออกไปยังไนจีเรียมูลค่า 210.03 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นำเข้ามูลค่า 382.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้า 172.79 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับในช่วง ม.ค.-ก.ย.2563 มีมูลค่าการค้า 976.06 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกมูลค่า 130.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้ามูลค่า 845.66 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้า 715.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยสินค้าส่งออกที่สำคัญของไทย ได้แก่ เม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องดื่ม เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้งและส่วนประกอบ สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ ด้ายและเส้นใย สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เยื่อกระดาษ และเศษกระดาษ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง และทองคำ ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูป และกึ่งสำเร็จรูป ผัก ผลไม้ และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้ และผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ

พล.ต. มุฮัมมาดู บูฮารี
(Muhammadu Buhari)

ตำแหน่ง ประธานาธิบดีคนที่ 15 ของไนจีเรีย

เกิด 17 ธ.ค.2485 ที่เมือง Daura ในรัฐคัตชินา (อายุ 79 ปี/ปี 2564)

ศาสนา อิสลาม (ซุนนี)

การศึกษา

ปี 2506 โรงเรียนนายร้อยที่ Aldershot (the officers' Cadet School in Aldershot) ในสหราชอาณาจักร

ปี 2506-2507 ฝึกเพิ่มเติมในเรื่องการบังคับหมวดทหารราบที่โรงเรียนทหารไนจีเรีย (Nigerian Military College, Kaduna)

ปี 2508 เรียนวิชาสัญญาบัตรด้านวิศวกรรมขนส่งที่โรงเรียนวิศวกรรมขนส่งทหารบก (Army Mechanical Transport School) ที่ Borden สหราชอาณาจักร

ปี 2516 ศึกษาที่วิทยาลัยการป้องกันประเทศ (Defence Services Staff College) เมือง Wellington อินเดีย

ปี 2523 ศึกษาต่อที่ The United States Army War College

สถานภาพทางครอบครัว สมรสกับนาง Aisha Halilu มีบุตรชาย 1 คน หญิง 4 คน

ประวัติการทำงาน

ปี 2506 ประจำการในตำแหน่ง ร.ต. ที่กองพันทหารราบที่ 2 ที่เมืองแอบีโอคูตา รัฐโอกูนา ในตำแหน่งผู้บังคับหมวดทหารราบ

ปี 2517-2518 รักษาการในตำแหน่งผู้บัญชาการการขนส่งและส่งกำลังบำรุงของกองทัพไนจีเรียที่ศูนย์บัญชาการการขนส่ง

- ปี 2518 ผู้ว่าการรัฐตะวันออกเฉียงเหนือ มีภารกิจควบคุมการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของรัฐ
- ปี 2519 กรรมการรัฐ (รัฐมนตรี) ด้านปิโตรเลียมและทรัพยากรธรรมชาติ
- ปี 2521 ประธานบริษัทปิโตรเลียมแห่งชาติไนจีเรีย
- ปี 2521-2522 เลขานุการกองทัพ ที่ศูนย์บัญชาการกองทัพบกและเป็นสมาชิกของคณะกรรมการทหารสูงสุด
- ปี 2526 มียศ พล.ต. ได้รับเลือกให้ปกครองประเทศโดยการยึดอำนาจจากประธานาธิบดี Shehu Shagar
- ปี 2538-2541 ประธานกองทุนปิโตรเลียม (PTF)
- ปี 2546 ลงเลือกตั้งประธานาธิบดีในนามผู้สมัครจากพรรค All Nigeria People's Party (ANPP) และพ่ายแพ้ให้กับ พล.อ.Olusegun Obasanjo
- ปี 2550 ลงสมัครในนามพรรค ANPP อีกครั้งโดยแข่งขันกับนาย Umaru Musa Yar'adua จากพรรค People's Democratic Party (PDP) แต่พ่ายแพ้
- ปี 2553 ลาออกจากพรรค ANPP ไปสังกัดพรรค Congress for Progressive Change (CPC) ที่ตนมีส่วนร่วมก่อตั้ง
- ปี 2554 เป็นผู้แทนพรรค CPC ลงเลือกตั้งประธานาธิบดี แต่พ่ายแพ้ให้กับประธานาธิบดี Goodluck Jonathan
- มี.ค.2558 ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี ในนามพรรค All Progressive Congress (APC)
- 23 พ.ค.2562 ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสมัยที่สอง ด้วยคะแนนเสียง 56%
-

คณะรัฐมนตรีในจีเรีย

ประธานาธิบดี	Muhammadu Buhari
รองประธานาธิบดี	Yemi Osinbajo
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Abubakar Malami
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Geoffrey Onyeama
รมว.กระทรวงการคลัง งบประมาณ และการวางแผนแห่งชาติ	Zainab Ahmed
รมว.กระทรวงกลาโหม	Bashir Salih Magashi
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Adamu Adamu
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน	Richard Adeniyi Adebayo
รมว.กระทรวงแรงงานและการจ้างงาน	Chris Ngige
รมว.กระทรวง Federal Capital Territory	Mohammed Musa Bello
รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Ogbonnaya Onu
รรก.รมว.กระทรวงพัฒนาเมืองแร่และเหล็ก	Olamilekan Adegbite
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Rauf Aregbesola
รมว.กระทรวงกระแสไฟฟ้า งาน และที่อยู่อาศัย	Babatunde Fashola
รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาชนบท	Sabo Nanono
รมว.กระทรวงคมนาคม	Rotimi Amaechi
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Osagie Ehanire
รมว.กระทรวงพลังงาน	Saleh Mamman
รมว.กระทรวงกิจการสตรี	Paulen Tallen
รมว.กระทรวงสามเหลี่ยมปากแม่น้ำไนเจอร์	Godswill Akpabio
รมว.กระทรวงสารสนเทศและวัฒนธรรม	Lai Mohammed
รมว.กระทรวงสื่อสาร	Ali Isa Pantami
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม	Muhammad Mahmood
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำ	Suleiman Adamu
รมว.กระทรวงเยาวชน และกีฬา	Sunday Dare
รมว.กระทรวงการบิน	Sirika Hadi
รมว.กระทรวงกิจการตำรวจ	Mohammed Dangadi